

Spørgsmaal om Faren for de enkelte Bygninger, og at man ikke der skal være berettiget til at stille saa strenge Fordringer. Naar et Sted brænder paa Grund af Tagets Beskaffenhed, da har paa en Maade Eieren allerede betalt for den Skade, der skeer, ved den høie Præmie, som han har betalt i Assurance, netop fordi han har havt Straatag istedetfor, Tegltag. Det er altsaa min Grundtanke, at saasnart der er Spørgsmaal om enkelte Bygninger, enkelte Steder, hvor Afstanden er holdt, hvor der ikke er Fare for Naboen, maa der ikke stilles saa strenge Fordringer som i det andet Tilfælde, hvor Fare er at befrygte for det Almindelige; der skal man overlade til den Private at bygge, som han vil, og lade ham selv betale Skaden ved den høiere Præmie. Ganske consequent at gjennemføre det vilde jeg ikke see mig istand til, og det er heller ikke nødvendigt. Det er ikke consequent, naar jeg med en saadan Anskuelse har sluttet mig til de følgende Paragrapher i Forslaget, der omhandle Skorstene; thi det er ogsaa noget Særffilt; det vedrører ikke Naboerne, men kun den enkelte Eier. Det Samme er Tilfældet, naar jeg foreslaaer at beholde det tredie Affnit af § 15. At jeg kan gaae ind paa at beholde dette Affnit, ligger fornemmelig deri, at naar der er Tale om Smedier, Bagerier og Køllehuse, saa er det altsammen mindre Bygninger; det har ikke saa meget at sige, om Eieren her skal være nødt til at anvende Tag af Tegl, Støber eller andet uantændeligt Materiale. Ligeledes vil man ved Kalkovne i alle Tilfælde næsten alligevel lægge Tegl, og med Hensyn til alle Bygninger, hvori der bruges Dampmaskine, har jeg tiltraadt Bestemmelsen, fordi Dampmaskiner anses for at være saa meget farligere

jeg gaaer ind derpaa, mere fordi jeg giver Estet for en almindelig Mening i saa Henseende, end fordi jeg selv nærer den. Mit Forslag til denne Paragraph gaaer altsaa ud paa, at man ikke skal befale Eiere af Brændevinsbrænderier, Maltgjørierier og andre Bygninger til Fabriksbrug at benytte Tag af uantændeligt Materiale, uagtet de ikke have en vis Afstand fra fremmede Steder, men at man skal overlade til dem selv at tage Bestemmelse i saa Henseende. Jeg vil navnlig gjøre opmærksom paa, at, naar der i Udvalgets Forslag staaer: indrettes til Fabriksbrug, derunder indbefattet Brænderi, Bryggeri, Maltgjørieri, saa vil det vise sig, at det i Grunden vil blive alle Bygninger paa Landet, der ikke ere Landbygninger, ikke ere Lyststeder og Baaningshuse; og ikke ere Arbeidshuse, der ville blive rammede af den omhandlede Bestemmelse. Den vil berøre ethvert større Etablissement, der ikke kan henregnes til en af disse tre Classer. Det andet Forslag, som jeg har tilladt mig at stille, nemlig at § 18, der handler om Kalkelovne, skal gaae ud, lægger jeg mindre Vægt paa. Det forekommer mig imidlertid, at man her gaaer i en temmelig stærk Detail, og at det hele Forslag er noget minutios. Kalkelovne ere huuslige Indretninger; det gælder ikke om dem, som om Skorstene, at man ved den første Opførelse af Husene indretter dem, som man vil; man kan sætte en Kalkelovn eet Sted idag og om kort Tid være tilbøielig til at flytte den, fordi man finder, at den kan have en bedre Plads. Skulle nu disse Bestemmelser i § 18 opfyldes, saa har man spoleret sit Gulv, alene fordi det er paalagt, at belægge det indtil en Afstand af 18 Tommer fra Indsyringen med et uantændeligt Materiale.